

Min dag er så fylt av spenning at jeg hverken føler kjedsomhet eller ensomhet.

David fotografert på husbåten i Themsen. Han leide den under sitt Englands-besøk i fjor. Han ble imidlertid oppdaget og noen prøvde å svømme over til husbåten. De kunne ha druknet.

DAVID CASSIDY: JEG ER IKKE ENSOM •

Det er det med meg at jeg er igrunnen en klovn, sier David Cassidy. — Jeg kan ikke la være å tøye og tulle både hjemme og i studio sånn innimelom. Det pussige er at folk i min krets av slekt og venner uvilkårlig har begynt å vente av meg at jeg skal være morsom. Og man er jo ikke opplagt til spøk bestandig, jeg har så alt for mye alvor i meg. På den annen side har jeg anvendt noen av mine spøkefulle påfunn i de siste avsnittene av Partridge-serien, lagt inn ting som ikke sto i manuskriptet og med adskillig hell.

Men Partridge-serien er det nå definitivt slutt med, en serie som amerikanske og britiske tenåringer har vært svært opptatt av, men som vi visstnok ikke får se

her i landet, der man — som tidligere meddelt i Filmjournalen — i NRK Fjernsynet ikke har funnet den god nok etter norske forhold, akkurat som i Danmark, Sverige og Finland.

Vel, i mellomtiden er det ikke noe som tyder på at Davids popularitet er i ferd med å avta — selv om vi ikke har sett Partridge-serien. Men platene får vi jo og dem kjøper norske tenåringer en masse av, de som liker ham. Det er de Men hundetusener rundt omkring i Amerika og Europa elsker ham og David gjengjelder sine fans følelser på det varmeste. Han er nemlig en varmhjertet fyr, David.

I fjor var han på sin første tur til Italia

forresten. Han syntes det var en fantastisk opplevelse, landet var så vakkert. David elsker å fotografere, så han brukte kameraet sitt flittig. Men hva skjedde? Kameraet hans ble stjålet. David var ordentlig lei seg.

— Men det er ikke min instilling å jamre over slike ting lenge. Jeg blir fort ferdig med det som ikke lar seg rette opp. Det var så mange andre ting å interessere seg for. Bl. a. gikk jeg på ski i de italienske alper, det var en god opplevelse. I det hele tatt, å komme til fremmede land er noe fantastisk. Så spennende. Jeg kommer aldri til å glemme min første Englandstur heller. Da jeg gikk og så på kjente historiske steder i London og omegn, måtte jeg faktisk

klype meg selv i armen. Var det virkelig jeg som opplevde dette?

Første gangen i Storbritannia var jeg ikke særlig godt kjent der, og kunne rusle omkring uten å bli gjenkjent. Men nå sist måtte jeg jo gjemme meg bort i en husbåt på Themsen. Og jeg var virkelig fortvilet da noen tenåringer hev seg i elven og prøvde å svømme over til meg. De kunne jo ha druknet.

— På den annen side setter jeg jo selvsagt veldig pris på alt som mine fans gjør for meg, skriver hyggelige brev, kommer til mine konserter og — ja enkelte ganger har jeg følelsen av at fans kjenner meg bedre enn jeg selv gjør.

— Selvsagt ville det være fantastisk om jeg kunne nå hver enkelt av mine

fans og vise dem hvor glad jeg er over all den interesse de viser for meg. Men jeg rekker knapt å møte en brøkdel av dem. Når vi møtes, oppstår det slike tumulter at vi kommer i fare faktisk både dem og jeg, det er det som er det skrekkelige.

En leser vil gjerne vite hvilke hobbies David har. De har vi nok kommet inn på før her i bladet, om vi ikke husker feil. Men nevne kan vi ihvertfall at han er veldig glad i å surfe, en fin form for avkobling, synes han. Ellers er han mest glad i å være hjemme.

— Jeg er nok en ordentlig stuegris, sier han. Etter en hard dag i studio er intet hyggeligere enn å rusle rundt om-

kring i hjemmet, ærlig talt så har jeg ikke særlig overskudd til å gjøre annet heller. Jeg får meg noe å spise og slanger meg ned på sofaen og ser på fjernsyn. Eller jeg spiller noen plater.

— Blir du ikke ensom? spurte en journalist.

— Nei, ærlig talt, min dag er så fylt av spenning at jeg hverken føler kjedsomhet eller ensomhet. Men selvsagt har jeg også behov for kontakt og forståelse og når jeg treffer en pike som jeg føler virkelig kjenner meg og aner hvordan jeg føler og godtar meg, så er tilværelsen skjønn. Og jeg tror nok at en dag forelsker jeg meg i en pike som jeg har den kontakt med.